

Sólyom mindenkié

Prieger Zsolt újságíró mellett érvel, miért kell az SZDSZ-nek a Védegylet által javasolt Sólyom Lászlóra – hivatalosan az ellenzék jelöltjére – szavaznia Szili Katalinnal, a koalíciós partner jelöltjével szemben.

„Miután a jobboldal megnevezte államfőjelöltjét, az SZDSZ-nek több oka van arra, hogy támogassa a baloldali jelöltjét – e bicskanyitogató mondat hagyta el Lendvai Ildikónak, az MSZP frakcióvezetőjének száját. Majd így folytatta aktuális önszugesztioját –: Szerintünk ez tisztább helyzet. Egy jobboldali és egy baloldali jelölt közötti választásban a szabad demokratáknak most már talán több okuk van, mint eddig, a baloldali jelöltet támogatni” – mondta a politikus.

» Ajánlhatta volna Sólyom Lászlót az MSZP is, ha nem gondolná azt, hogy a párton kívül nincs mennyország és nincs üdvözülés.

Először is: liberálisként kikérem magamnak e szavakat. Az SZDSZ-nek ugyanis egyáltalán nincs oka támogatni Szili Katalint, sőt e támogatással, figyelembe véve eddigi megnyilatkozásait, kifejezetten arcu köpnék saját magukat. Abban azonban igaza van Lendvainak, hogy a helyzet tiszta, nagyon is tiszta: az MSZP elbénázta e fontos kérdésre adott választ, s most fut a pénze után.

Deklaráljuk még egyszer, sokadszor: Sólyom László nem a jobboldal okos fejéből pattant ki, ugyanis az Alkotmánybíróság első elnökét a Védegylet ökopolitikai szervezet (benne liberálisok, konzervatívok boldog összevisszaságban, ahogy az a demokráciában természetes) kezdeményezésére száztíz közéleti személyiség ajánlotta a köztársasági elnöki tisztségre. Köztük volt **Eörsi István**, György Péter és Halmi Gábor. Ők tán jobboldaliak lennének?

Ezt senki nem gondolhatja komolyan. Az persze egészen más kérdés, hogy az ajánlás ötletére szokásosan álszent, számító, ám meglehetősen profi módon „rácuppant” a Fidesz-MPSZ. Ez persze nem a Sólyom Lászlót ajánlókat, különösen nem Sólyom Lászlót minősíti, hanem a nyilvánvalóan alkalmatlan jelöltjük erényeit monomániásan ismételtető MSZP-korifeusokat. Ajánlhatta volna Sólyom Lászlót az MSZP is, ha nem gondolná azt, hogy a párton kívül nincs mennyország és nincs üdvözülés.

Nem tudom, hogy Lendvai Ildikó ismeri-e Sólyom László munkásságát, pedig eliheti, nem lenne haszontalan. Sokan gondoljuk azt, hogy többek között az ő alkotmánybírói és tudományos munkásságának köszönhetően stabilak 2005 Magyarországon az egyéni autonómia, a politikai szabadságjogok, az információs önrendelkezési és a környezeti jog alkotmányos alapjai. Sólyom László az Alkotmánybíróság elnökeként fontos szerepet játszott abban, hogy a rendszer-váltás demokratikus, jogállami módon és – figyelem, neofita MSZP-demokraták! – nem politikai leszámolással ment végbe Magyarországon. Bármilyen lesz is e választás végkimenetele, egy biztosan látszik már most: ma Magyarországon az aktuális

hatalom a személyes és hatalmi presztízs-szempontok oltárán szívesen áldozza fel – mondjon bármit is – a konszenzusos politizálást. De ne is vesztegessünk több szót a szocialistákra, akik látnivalóan belebetegedtek e buta küzdelembe – elég a szárnyaszegett Hiller pártelnökre néznünk –, mert a megoldás kulcsa a szabad demokraták kezében van.

Úgy vélem, e helyzet kifejezetten jól jön nekik, hiszen az egykoron lendületes, akciózó SZDSZ évek óta sodródó, fáradt és bénácska párt benyomását kelti. Régen tematizálta a közbeszédet, ma meg mintha elvesztette volna a hangját, s könnyen igazuk lehet a vészmadaraknak, hogy először az MSZP szatellitpártjává, majd annak reggelijévé válnak, hamm. Liberálisként elkésztető látnom, hogy a „Tedd ki, hadd hüljön” magatartás lépett a „Tudjuk, merjük, tesszük” attitűd helyébe. Pedig a szabadelvű választók szempontjából létkérdés, hogy mi lesz a magyar liberális párttal. Az SZDSZ ugyanis sok-sok gesztussal – melyeket tálcán kínál a gyermekded hazai politikai kontextus – bizonyíthatná a szabadelvű gondolat kiábrándult magyarországi híveinek, hogy számára a rendszerváltás programjában megfogalmazott liberális és demokratikus elvek előbbre

valók és hosszú távon sokkal több előnnyel kecsegtetnek, mint a folyamatos hátrálás és megalkuvás. Mintha az SZDSZ elfelejtette volna, honnan indult, s pocakosan berendezkedett volna a politikai pankráció és a machiavellista mutyizás terepére.

A magyar liberális pártnak Sólyom Lászlóra kell voksolnia. 2002-ben ugyanis a demokratikus Magyarország kormányzására és nem Szili Katalin államfővé választására szerződtek a szocialistákkal, főként azért nem, mert az önmagát a pápa alázatos gyermekének nevező Szili évek óta tör borsot az SZDSZ orra alá meggondolatlan, számító, taktikázó kijelentéseivel. Most az SZDSZ-en múlik, hogy napok múlva egy az emberi jogok védelmére alkalmas, köztisztelőben álló ember vagy egy meggondolatlanul nyilatkozó pártkatona lesz-e a köztársaság első embere.

És még valami: Lendvai Ildikónak tényleg igaza van, mert tiszta a helyzet. Tisztább nem is lehetne. Az SZDSZ választott képviselői nem sodródhatnak tovább. Ezért saját érdekükben, választóik érdekében erkölcsi kötelességük az alkalmasabb jelöltre szavazniuk. Ez lesz a kifizetődő. Az SZDSZ politikai érdekeit szem előtt tartó, pártjukat újra erősnek látni akaró pragmatistáknak és az elvű liberális választóknak egyaránt.

Egy áhított magyar embléma

